

44. Szentháromság utáni tizennegyedik vasárnap.SZEMÉLYES HITVALLÁSTÉTEL.

Galata 2,19-20

Galata 2,11-21

A reformáció hetében vagyunk. Ezen a vasárnapon úgy figyeljünk az Igére, mint akik hálásak azért, hogy a reformáció áldásában részesítette Isten az ő népét. Ez a hálás emlékezés felelősséget is jelent számunkra. Mai igénk előljáróban három nagy üzenetet tartalmaz számunkra:

a/ Pál apostol példa abban, hogy a legmélyebb, legnehezebben érthető hitigazságokat is úgy magyarázza, hogy szívénlelkén átszűrődik a hirdetett evangélium. Erre van nagy szükségünk mindnyájunknak. Isten Igéjének igazságát nemcsak a fejünkkel kell értenünk, hanem a szívünkkel is. A lelki megkövéredettség állapota az, amikor valaki /egy nép/ nem ért a szívével. /És 6,10/ Hogyan is mondjuk mi reformátusok, hogy mi az igaz hit? "Nem csak az a bizonyos megismerés...hanem egyszersmind az a szívbeli bizodalom is..." /Heidb. Káté 21/ Hát ez a Pál apostol így tanít és így hisz: együtt van Nála a megismerés és a szívbeli bizodalom!

b/ Egyházunk ~~Legújabb~~ nagyszerű Jubileumi Kommentárja arról ad hírt, hogy Luthert ez az igeszakasz bátorította az egyház reformációjára: Lám, Péter sem tévedhetetlen, hogy lennének akkor tévedhetetlenek utódai, a római püspökök? Mint ahogy Pálban támasztott Isten szószólót az evangélium érvényesítésére, miért ne támaszthatna később is eszközöket az egyház vétkeinek leleplezésére? - Eszembe juttatta Isten Lelke Megváltónk parancsát: "Az aratni való sok, de a munkás kevés. Kérjétek azért az aratásnak Urát, hogy küldjön munkásokat az ő aratásába." ^{Mt 9,} 37-38/